

॥ श्रीमत्सत्केवलपरमगुरुभ्योनमः ॥ अथ
 स्वचारपत्रीकालीष्यते ॥ श्रीपरमगुरुसर
 णांगतजेन्मारात्प्राद्यसकत्रीसीधांतसमंधी
 संतनेमीनेवृतमांतवरतवानुश्रीमुषतुवच
 नछे ॥ जेटकापैसानीप्राद्यलेईतेकसादामने
 हाथमेनाफालवो ॥ अनेवलीरस्तेजातांरुपा
 मोहोरकेसोनामोहोरनीप्राद्यलेईते ॥ सोना
 नुसांकलुपडुहोयतोतेहेनेमतीकासमानजा
 णीनेलेवुनही ॥ तेसामाटेजेटकापैशालीभायके
 संचेकरवानुपणथाप ॥ अनेसंचेथातांतोगुरु
 थकीनेगुरुभाईथकीसदायकालचोरीकरु
 नेतेमेंउमेरीकरतांजवाय ॥ अनेचोरीनीवर
 तीतेमेजरहे ॥ तेचोरीनीवरतीरेहेतांतोरोमरे
 सरगरगबाधुशरीरचौररूपथैजाय ॥ तेजमह
 रीहरीकरतांहरीरूपथैजायछे ॥ तेजप्रकारेचो
 रीमेवुतीराखतांसोरूपथैजवाय ॥ अनेचोरी
 नादाममेंवुतीराखतातोकरतानाध्यांतमैपण
 चुकपडे ॥ अनेजेगुरुथीपरमपदपापीये ॥ तेथी
 पणअंतररखावे ॥ हावेएप्रकारेनीजकरताने
 गुरुनीसाथेअंतररखावे ॥ एहेवावीघनकत्री
 दामतेशकरवाग्रहणकरीये ॥ तेमाटेजेकलपण

करवासारुसाधुथैनेअमारेशरणेआवे।तोते
 हेनेदांमहाथमेंजालवोतही॥अनेहावेनीजक
 रतानान्यावनोबोधपरउपगारेअंसानेकर
 वासारुअनेभजनकराववादेहरषाधरमनी
 दोस्तीअंतवस्त्रादीकग्रहणकरवु।अनेषयल
 गिएरलासुजोगुणवीनानोवस्त्रवणमायासेव
 कहेतकरीनेआपेतोतेग्रहणकरवा॥साबीए
 हीवीधीरेहेणीकरनीसे॥वैरागीनकेवेश॥ती
 नकुलागीसकेनीज॥परमगुरुउपदेश॥१॥पर
 मगुरुउपदेशकी॥अतहीउग्रगतीमाहादु॥प
 रमपुनीतगतीपावही॥जीनुतनमनहोयस्वा
 ध॥२॥स्वाधवीनातनमनजन॥रहहीनउरगुरु
 बोध॥जौतेउदकउंधेघटे॥आयनहीकरीरोध
 ३॥तबतेरेहेणीकरणीसे॥हर्देउरघघटहोय
 गुरुमुरुविंडुसबकडु॥उरमेरहेसकोय॥४॥ई
 तीश्रीस्वचारपत्रीकानामपथमोजंगः॥१॥अ
 नेहावेदीतियुसतनेमवृततेजेअमारानीजकर
 तानासमंधीसंतनेसुरदाससमेतअस्त्रीसाथे
 भाषणकरवुनही॥तेजेबोलवुचालवुनही॥तेसा
 माटेजेपेलादामनोतीत्यागआगलकराओधे
 तिकरतांतोअनंतघणुअस्त्रीमेलबधपणुइहधे

तिसामाटेजेदामतोजडछे। तिसामोबीलतोयन
 थो। तिसामाटेतेनीसाथेआपडीएकअंगीपीतला
 गीरेहेछे। तिसामापडेएकखेजअभावेछोडीदेइए
 तीछुटीजाय। अनेबेअंगीपीततोनाछुटीसकेते
 सामाटेजेबेहजीवताछेतेएकनेछुत्तानोभा
 व्होय। तोहोयबीजुछुटवानादेवे। माटेजीव
 तेजीवतानोसंघछुटतावारलागे। अनेकोई
 यरूनावचनउपरसुरवीरहोयतोछुटीसके
 अनेकाहेरहोयतोनाछुटीसके। अनेबीजाअ
 नंतपदार्थजीववीनानाहोयतोतेहेनीसाथे
 पीतकरीयेतोआपणेअभावेछोडीदीयेतोछु
 टीजाय। अनेजीवसोतुपदार्थतेअस्त्रीरूपीते
 नाछुटीसके। अनेहावितेनुदृष्टांतकहीयेछीए
 जेकोईपुरसरस्तेजतोहुतोतेहेनेकोईउजड
 खेडामेथीद्वबतोचरुजडोतेभारेहुतोएक
 खेडचकायोतही। ताहारेतेहेनेगरबडावीने
 जातोहुतोतेजातांजातांकोसउपरगांमरही
 गयुनेरात्रीपडीगईनेवाघबोलवालाग्ये। ता
 हारेतेगेवीचारकरोजेआपणनेवाघमारशे
 ताहारेआमालतेकुणखाशे। एहेवुजाणीनेपे
 लामालनेमुकीनेकोशउपरगांमहुतु। तांहां

॥स्व॥

॥२॥

जातोरहो तो जवायु खरू। परण कोई पुरुष ने का
धुजा लो होय तो तेने मुकी ने की मनाशी जवायु
तेसा माटे जे ते माल जीव तो नु तो ते मुकी देई ते
जवायु। परण व्याघ्र तो जीव तो हु तो की मनाशी ज
वादे। ते माटे अस्त्री परण वाऊण रूपी जीव तु प
दार्थ छे। ते की मवटे मार्गु पुर सने नाशी जवादे
अने वली कोई संसारी होय ते हेने तो एक अस्त्री
होय तो ते हनी साथे बीगा डथाय तो छानो मानो
य परण नाशी जाय तो जवायु॥ परण जो वैरागी थइते
अस्त्री नी साथे मोहरा खेतारे तो एहने संसार
रमे घणी क अस्त्री यो छे। अने वली ते हेने खान
पांतने वरूप परण ना अल वुपडे तो ते हे नी साथे
सांनो बीगा डथाय ते ते हे मेथी मन वछोडी ने
परमेश्वर मेल गाडे। अने वली बिगा डथाय तो
एक वे साथे थाय। परण बाधा संसार साथे तो ना
थाय॥ ए प्रकारे रजोगुणी वैरागी नु मंन संसार
मेथी नी कली ने गुरुने नी जकती ने वीषे नावल
गी सके। अने जो वैरागी नु चीत गुरुने नी जकती
नी साथे ना लागे॥ तो वैराग सांनो दोस्ती लेई रा सं
सार मे जर ही ये नही॥ तो ए हे वो बाद लो वैराग से
इने गुरु गो वीदने ने संसार ने उगी खा वो छे केशु

अने वही ते वगैते कांहां चालेजे। जे हे नागुरु अंध
 ने हे या फुटा होय तो ते हे नी आग लवगे चाली सके
 पण जे रोम रोमने रग रानी जांणे। ते हे ना आग
 लते वगैकी म चाली सके। अने वली चार लक्ष जो
 ती सनी जांण नारो होय तो होय ते पण असुयकी
 आंधळी छे। ते की म जांणी येजे ते हे ना घर नी अ
 स्त्री वांणो तर नी साथे लागी होय तो जे जो ती समे
 ना जणाय। अने अमे तो जो ती सने दी गा वी नाय
 न्याये करीने ते हे ते पण जांणी ये। तो पछे अमारी
 थी सुष्ठु पुरहे। हावे ते हे नो न्याव कही देखाडी ये
 छीये। जे शीष्यने मुल कर्म जावु होय तो अमारी
 आग्ना मागवा आवे तो ते हे ने अमे ना पाडी ए अ
 ने बी जो फेरो अज्ञा मागवा आवे तो ते हे ने जाणी
 येजे अमारी सेवा करवा टका पेशानी लालचें
 अज्ञा मागे छे। अने ते फेरे पण अमे ना पाडी ये अ
 नि पाछोत्री जो फेरो अज्ञा मागवा आवे तो ते हे ने
 अमे अमे म जांणी ये को ई सेव कुनु मंन राषवाने
 ने अमारी सेवा करवा अज्ञा मागे छे। पण ते फेरे ई
 अमे अज्ञाना करीये। अने पाछो चो थो फेरो अ
 ज्ञा मागवा आवे तो ते हे ने को ई अस्त्री नी साथे ने
 ह जांणवे। अने ते फेरे पण अमे ना कही ए ने पाछे

॥ स्व ॥

॥ ३ ॥

पांचमो फेरो अज्ञा मागवा आवे तो ते हे ने अज्ञा
दा मने सेवक एत्रणे ई नो लुबधी जाणवो ॥ अने ते
फेरे पण अमें ना पाडीये ॥ ने पाछो छे फेरे अज्ञा
मागवा आवे तो ते हे ने न रदमवही तलवी टंडी
जाणवो ॥ अने ते फेरे पण अमें ना कहीये ॥ ने पाछो
सातमो फेरो नाना कामती थोडी कवारनी अ
ज्ञा मागीने पोतानी मतलबने कां मे छानो जे आ
वे ॥ तो ते हे तु मुख जो वुनही ॥ अने जो कदाची क
ने ते हे तु मुख देखे देने जो वुपडे तो ते ॥ नाक का
न आंछे ने ही ठ वी नानु जाणवु ॥ अने पछे ते मुख
ते सां नुरह्य ॥ ए प्रकारे जो ई ये तो जो वु हावे ते तु ह
छांत कहीये छीये जे एक सौ कारनी अज्ञा पती
वृताहती ॥ तेणी ये सां मीनी पासेने ममाजु जे सा
मी एक वचन त मारा मुख तु पालवानु आपो
ता हारे सेवे कहजे पुतलानी आद्य लेई ने कोई
पुरस तु मुख जो वुनही एज अमास वचन छे ता
र पछी ते सेवाणी वृत्त पालवा लागी ॥ पछे पेले से
वे दरवाजे डबि पासे एक पुतलु करीने मे हे लु प
एते हे ना धडु उपर नाक कां न आंछे ने मुख वी
गोल मोळ गोलानु मुस्तक करीने मुकु ॥ पछे
एहे वामस्तकनी वात सां भलीने सेवाणी पण जो

बाग्यां॥ तारेसेवेकसुजेतमेमारुवचनतेसु
 पालु॥ तेमाटेतमारुवततेखंडीतथयु॥ ताहारे
 सेगंणीसेवनेकेहेछेजेतमेतोयेकसुखनाजो
 वएवुजवृत्तआयुषेकेतही॥ पणतेहेनेसुखकां
 हाछेतेमाहारुवृत्तखंडीतथयु॥ तेमाटेमाहारु
 वृत्तनथीखंडीतथयु॥ एप्रकारेअमेपणवहीत
 लवीटंडीनुसुखतेपेखीसेगंणीनाजेवुजजोई
 येछीये॥ हावेएप्रकारेजेजेहेनाअवगुणहोयते
 सुखेतोनाकहीयेपणतेहेनीखुनसःअंतरमे
 रह्यांजाय॥ तेकोईकदीनेबेतरपीथईजायअ
 नेकदाचीकनेबेतरपीनयायतोहोयतेबेत
 रपीनेमजुरसरखोजजांएवो॥ पणतेहेनेती
 जकरतानापदनीप्राप्तीनही॥ अनेवलीतमे
 एमजांणताहसोजेबीजाघणायछांनघनाक
 रेछे॥ अनेआपणपणकरीयेछीये॥ तेमहाराज
 सुजांणेछे॥ पणअमेतोरोमरोमरगरगतीजा
 णीयेछीये॥ तेजमनीजकरताकोईनाघुना
 सुखेकरीनेनथीकेहेता॥ तेतीजकहीनथीके
 हेतापणतेहेनासरवेईघुनाछांनसुकमान
 करावेछे॥ पणअमेतीतेहेनाघुनाहरेकप्रका
 रेसुकावीनेतीजकहीतेपमाडवानुकरीयेछी

॥स्वा॥

॥४॥

यों एज प्रकारे नीज कर्ताथी परमगुरुपर उच्य
गारी जांणवा ॥ सामाटे जे नीज कर्ता तो समह
ठी वालाने सरवना हेतु बरा बरछे ॥ तेके हेने
समवीषम करे ॥ माटे जे जे हेना घुना होयते
छांता सुक्त मान करावेछे ॥ तेजेमे समवीषम
ना जणाय ॥ अने अमे तो जीवनेने मेराथी ने
तारवानी नीज कर्ता ने तां हांथी मुक्तीयारी
खेईने आवा घीये ॥ तेते माटे जे जे जीव अमा
रे सरण आवेते हेने कुचाल छोडावीने नीज
कर्ता ना हेतु करीए ॥ एज अमारी मुक्तीयारी
छे तेजमकोई राजाना एकदेश मेवेके दीलो
कथे जईने लुंटाटने चोरी हेरी बहुकरवाला
गा ॥ तारे मुलक मेथी घणाक चोर लावीने राजा
नी आगल सुलिये चढावे ताहारे राजा ये कहंजे
आतो अतीस हत्या थायछे एहेवुवीचारीने रा
जायेकोई मुक्तीयार कुमासदार बोलावीने क
हुजे ए मुलक मेजेने रहितने बंदोबस्त करे
तेथी चोर मटीजशे ॥ तारे सुलिये चढवाकांण अ
वशे ॥ ए प्रकारे कुमासदार रहितने बंदोबस्त
करीने सरवेईने चोर मटाडी दीधा ॥ ताहारे सु
लिये चढवानुकोईने नाहव ॥ येज प्रकारे अमे

पणनीजकरतातामोकलाथकामांहांनचंश
 कुमासदारजछीये। पणअमेतोजेजीवअमारे
 सरणआवीसकेतेहेनेजतमतसराखीनेनीज
 कर्तानेमेखवीये। अनेवलीएहेवाजीवनेजत
 मतसरापनाराआभवनेवीयेआचारजघणाक
 थैगयानेथसे। अनेवलीहमणेईहसेखरापण
 तेजीवांनीकहीपरमांणेनीजपदनथीपमाड
 ता। तेसामाटेजेनीजकर्तापदतोतेईनथीजाण
 ता। तोमजुरनेकांहांपमांडे। तेमाटेजीवनेज
 तमतसराखनाराआचारजतोघणाकथैगया
 नेथसे। पणजीवनीकहीपरमांणेजीवनेफळ
 नथीआपीसकता। तेसामाटेजेदांमचांभनेगु
 णईडीयोनीत्यागकरावीनेजीवनेकष्टपमांडे
 छे। एप्रमाणेसंकटदेईनेपाछावलीदामचामने
 गुणईडीयोनापतीनेजमेखवेछे। तोजीवांनेम
 जुरीप्रमाणेआचारजेजीवनेसुअदकुफल
 आपुछे। तेएजीवांतुकसांणथरे। तेहेचुदष्टांत
 कहीयेछीयेजे। जमकोईपांचपचीसआदमी
 काडीनारस्तामेजाताहता। तेजमारगमेएक
 मेणावृक्षनाफळपाकीरहातां। तेपेलेवटेमारु
 येतोडीनेखोलाभरीलीधा। पछेतेफलओदीमे

स्वा॥ राखायकी फेरलावनामांडा॥ तारेकोईगामेने
 नेडाहायापुषनेपुष्पीजोयुजेआतेअमनेसां
 ५॥ नीथरथराठआवेछे॥ ताहारपेलेपुरसेकह्युत
 मारीओटीमेसुछे॥ पछेतेमनेतेफलदेखाड्या
 ताहारतेफलनाखीदेवाडीनेपाछातेफलना
 बूझनासुलचुसवानाबतायां॥ हावेभईयोते
 सुलचुशेतेमेणोघणोकचहशेकेउतरशे॥ ते
 प्रकारेआंहांमेणाजाडतेजेबुंसावीसुमाहेश
 रगवलोकीनाथनेपुरसप्रकतीतेजबूझ
 नाफलजेदामचामनेगुणईडीयोजीवांनारी
 लामेहतातेआचारजेजीवांनीपासेथीनापी
 देवरावीनेपाछातेनेतेदेवरूपीबूझनासुल
 तेजेतेमनाचरणारवीदतेनेजबलगाडेछे॥
 तेणेजीवनुशुकेरउतरशेजेसाजाथईनेनीजक
 र्त्तानेयांमशे॥ पणअमेतोपेलाजीवनाफलनारवी
 देवरावीनेजतमतरारव्यापरमांणेंअनंतघणुनी
 जकरतानुपरमपदपमाडीशुं॥ तिजमकोईटका
 नीमजुरीकरावीनेपारसआपीदे॥ एजप्रकारेअ
 मारजतमतरखानीमजुरीनुफलजांणजे॥ ति
 जीवनेनीजकर्त्तिसमकावीयेतेज॥ हावेनीजक
 र्त्तितेजेआपणाआपस्वरूपनाजांणवां॥ वलीते

जे कर्त्तीना आपण सजाती अंस घीये । तेज मारे
 नीज कर्त्तीने मत्वु होयने कर्माण करवु होय
 तो चोरी हेरीने परपंच नारा खशो । अने जो शयो
 तो पाछा हतातां हां नातां हां संसार मजा च अने
 जो वही जावतो अमे पण हेवा ने नही राखीए
 तिसामाटे जेशयीने सुखतनी मार्गते सुअस
 त्करी नाख बोधे । तेमाटे वाप अमारो परम गुरु
 नोख पकरोतो । हावेरो मरो मने रगरगतासा
 चाथे जजो । तो ज अमे ते हेने अंगीकार करी सुने
 करताने ईकरा वीशुते सामाटे जे कोई ई देवने
 वस्तु अर्पण करवी होयतो पेहेली आपण नांणी
 जोईने करीये । तेज प्रकारे जीवने पेहेलो अमे सा
 चो जोईने करताने अर्पण करीये । तो जीवोतम
 निवारंवार कहु घुजे हुंसी पारथेने साचारे जो । अ
 नेवली ते सामाटे जे खट दरसननी आद्य लेखे
 बारपंथु बावंन द्वाराने चारसंयदाने चारवेदने
 षशास्त्र एतलाना सीधांत जोईने ते सरवे ईनी उ
 परांत नीज कर्त्तीना न्यावतु पक्षापसरहीत आ
 पडुसीधांत नर लोक रुधे । ते प्रमाणे आपडाच
 लण हलण पण उंचा जोईये । पण तमने तो मी आ
 गल पुराणेना मत्त रूपी रावपी तां देखीने नीज

॥स्वा॥

॥६॥

कत्तिसंमंधी सास्त्ररूपी पकवानतारपुष्ठीमेषु
णाकतमनेकरी करीआपाछे तेनीआपथपाली
निअवीलोकनकरसो तोतमने नीजकर्तनाय
रमपदनी प्राप्तीथसेपुणतेतोतमेवांधी राखीने
राबती राबजचाटोछे ॥ तोमेषणी कसरमवेवी
तेग्रंथकस्यातेतमारेसे अर्थआआजे चाखीयेई
जोयानहीअनेवलीकोयचाखीजोयाहणेतो चरी
पालावीनाईश्वरीयेरूपीताजगेतेसानीथाय अ
नेपथतेजेदामनेअस्त्रीथीआलगरहीनेअमा
राग्रंथअवीलोकनकरेतोमाहाअदभूतईश्वरी
येवालाथैजाय तेजमाटेसकलसंसारतेदांमचा
मनीचरीपालावीनाजजतमतरहोछेतेणेक
रीनेजजलममरणतेचीरासीनुडुखमुक्ताजाय
छे ॥ अनेवलीतेनेवीषेथीकोईजीवसरीरनेअ
सक्तीवानहोय ॥ केखांतपांनेडुपीथपोहोय के
वाअस्त्रीपुरसनुबततनहोय ॥ तोकेवलीकोई
साधुनासंगथीदेखादेखी ॥ बेफांमेकरीनेपुछेअ
ववाडीयोछमासीयोकेवरसदीनीये ॥ तेनेमा
तपीताकुटंमथी ॥ कोईसमेदेषउपजीजाय एउ
लिपकारिजीवसंसारतजीनेगुरुनेसरणेआवे
पथतेजीवनेगुरुजतमतकबजकरीनेतारापे

तोतेजीवजेपदारथांनाडुखीयाथैनेनीकलाहो
 य। तोतेपदार्थगुरुनेसरणेमलेतोतेग्रहणकरी
 नेपाछासंसारकरतांयघणावीभलथैजायते
 सामाटेजेसंसारमेतोखानपांनथोडुमलेनेव
 लीमसागतकरवीपडेतेमाटेतेमनीइंडीयोती
 रवरतीवीनाथोडीयोवीभलताकरे। अनेवैरा
 गीनेतोशुरुनेसरणेखांनपांननेमीएन्तघण
 कमलेनेवलीधंधोनहीतोतेगुरुनीकबजवीना
 घणाकवीभलथैनेपाछासंसारनेईवगाडे। तेसा
 माटेजेपेलागुरुनेसरणआवेयावेरागीनाचीन
 खोटादेवीने। पेलासंसारमेरह्याथकाजीवगुरु
 नेसरणआवेनही। नेहेतुपणनारखे। अनेजोक
 दाचीकनेआवेतोतेहेवावीभलथैलाआवेकेवी
 भलथवाआवे। पणसाचानाआवेअनेजोकोईक
 पटवीनोभोलेभावेआवीचढेतोतेहीपण। सत्या
 पांमीनेदेवादेवीसंधेकरीनेवीभलथइजायते
 जमाटेजतमतनीनीतीवीनानापक्षमे। अनेक
 जीवनुअकलाणथयाजाय। तेजांहांसुधीणपक्ष
 नाजीवखानपानपदार्थमेआसकथयाथका
 नीरवरतीपांमीनेनीजकर्तीनेकोईयेईपांमी
 नासकेतोतेपंथचलावनारानेसर्वजिजीवांना

॥ स्व. ॥

॥ १ ॥

पासानी करतानेतांहासीमोजमले। जेतेहेनीउ
परकर्तानीरेहेमदृष्टीरहे॥ अनेकर्तानीरेहेमदृ
ष्टीलेवासारुतोअतीसेसंकटवेगीनेपक्षकाढी
होयतोतेसंकटवेगानुसुफलमयु॥ माटेतेपंथका
ढायकीएकाएकीरहीनेनीजकर्तानेवीषयेका
गेहेनीरवृत्तीयेचीतपोईनेरहाहोततोहोयसा
रुपणमेतोजीवांनेवसवासेपेलोपक्षकाढीज
वायोषे॥ वलीतमेकेहेसोजेजीवांनोवसवासते
पेहेलोकीमधरोतो॥ तेकहीयेछीयेजेसरष्टीरचीते
दीनथीतेआजसुधीकोईयेत्यावसहीतनीजक
तनिथीवृणवीनेदेखाडा॥ जेहेवाकरतानेसा
वसहीतवरणवीनेहदेखाडेश॥ तोपछेजीवण
हेवान्यावसहीतकतनिजेईनेआसक्तयेजशे
तोपछेजीवचंतामणीमेहेलीनेकोडीउपरकीम
भावधरशे॥ एपुकारनोवसवासराखीनेमेआ
गलथीपक्षकाढीहतोपणतेवसवासपरमाणे
माहारासंतहजुमुरजादातोडीनेवीटंडनथीथ
ईगया॥ ताहारेअमेवीचारकरोजेआजसुधीअ
मारासाधुसाचारहाथे॥ येवारेषीनेअमेवीचार
कसेजेयेवीरुढीआगलजातांकसाबंधनवीना
कीमचालशे॥ तारेनीजकरतारेमेहेरकरीनेअ

मोने जत मत नो मत हरदा मे विषे उपजा व्युते ज
 जत मत त मोने कह्यो ॥ सामाटे जेत मो तो मनु सम
 नु समाहारे सरण आवाता ते जत सतवी नाय आ
 ज सुधी साचार ह्या छे ॥ पण पसु सरवाजी वपछ
 वाडेथा संप्रदा मे आवसे ते जत मत बांधावी नाकी
 मने मे रही सकस्ये ॥ माटे ते जत मत पे हे खो त मे क
 री देवा ड सो ये ट ये ते ज रुढी परंपरा वरत से ते
 सामाटे जे जम आ पदु ज्ञान सर्व कर तां उत कष्ट
 छे ॥ ते परकारे रे हे एणी करणी पण सारी होय तो आ
 पण ज्ञान नी घणी क मां हां ता थाय ॥ अने साधु प
 ण की लमी सरही तथ ईजाय ॥ अने साधु नर दो
 षथ ता तो अडधु वचन के से तो जगत आर बुकरी
 ते मान से ॥ ते सामाटे जे दामथी ने अस्त्री थी वे पर भे
 देष से ने आवु न्याव सही तनी ज करतानु ज्ञान सा
 भल से ॥ ती वगर सरम करावी ना अने क जीव
 सरण थ ईज से ॥ साषी ॥ जौं तर पत त सक रन कु
 फने लोह मे ताय ॥ ती त कु काटी न के की उ मगे ते
 भागी ज वाय ॥ १ ॥ पण जी ते नर द सं न के ॥ प करे वा
 ड क हे त ते क्यो भागी स के जत ॥ उ भये सं च स चेत ॥
 २ ॥ यो ई डी द स नार की ॥ ते ही पुर स व त सं च ॥ इ ति
 नर वृ ती त सक र सम ॥ प कर र हे मो हो अं च ॥ ३ ॥ त

॥ स्व ॥ बते नारसनेहको थपे पावन देह ॥ तोतीनेसको
हलीमली ॥ जीनकेफसीयेधेहा ॥ इती श्रीस्वा
॥ ८ ॥ चारपत्रीकादीतीयोअंगः ॥ २ ॥ समाप्त ॥ अथत्र
तीयोअंगप्रारंभते ॥ अनेहावेजेसाधुनेजगतमे
हरीजनांमेकरवाजबुहोय ॥ तेहेनीनीतीकही
चेछीयेजेकोईजननेगामुजाबुतेपेहेलुएकान्तजे
इनेबाहारउतरवु ॥ पछेतेगामथीएकहरीजनने
बोलावीलेवोपछेतेहेनेआपडोधरमसमजावी
देवी ॥ तारपछेतेहरीजनवस्तीमेलेईजायतो ॥ ते
लेईजताकोईअस्त्रीतमस्कारकरेतोतेहेनोक
रेकरनेजकरउंचोकरीनेतेहेनोतमस्कारअं
गीकारकरवो ॥ पणसुखेकरीनेआपडेतेहेनी
साथिनाबोलवु ॥ पछेअस्त्रीवीनानुअस्थलहोप
तांहांउतरवु ॥ पछेतांहांकथाकरीयेतोपुरुषआ
गलकरवी ॥ जोकदाचीकनेअस्त्रीयेनेअवणक
रानोभावहोयतोपुवलेटेबेशीनेसांभले ॥ अने
कथातेआपणाल्यागनीकहीनेवीजीकथाकर
वी ॥ अनेवलीजेहेवोअदकारीहोयतेहेवीकरवी
अनेजडलोकोमेतोल्यागनीजकरवी ॥ अनेपछे
नीजकरतासंबंधीज्ञानकेहेवु ॥ पछेतेज्ञानस
मजीनेकोईपुछेतेजेअमोसंसारीनेकीमरेहे

बु। ता हारे ते हे ने ये ज के हे वु जें आ पणा करुणा
 सागर जे परम गुरु ते मनो तो ए ज ह कम छे। जे पु
 रसने कलमाण करवु होय तो चोरी हेरी ने अम
 क्षना भक्षणा करवु। अने अस्त्री ने कलमाण क
 रवु होय तो। पर पुरस नो संघने चोरी न करवी
 तो ते अस्त्री ने पुरुष नु कलमाण थाय एवु करुणा
 सागर परम गुरु नु वचन छे। पण तमारे तो ती
 ज करतानु ज्ञान ते मना हर्दी मे घालवु। अने जो
 ते ज्ञान अस्त्री पुरसे सम काय तो ते उभये संसा
 र मे रह्याथ का साधु जे वा ज जांण वा अने वली ते
 मे साधु लोक ये म के हे सो जे ए हे वु संसार मे कुण
 पाल से तो ते कही ये छी ये जे ना पाले तो तमारे ते
 हे नी सी गरज छे। अने जे गरजे जीवां ने वादलार
 खवानी हुती। जे टको पेशो ली धानी। ते तो तमा
 रे हाथ मे काय मे काल वो नथी। तो पछे जीवां ने सा
 नी दो स्त्री वादलार खुने बोध करीबे। अने ते मा
 यानी लालचे वादले बोधे को ई नु कलमाण तो था
 यन ही। अने जो जीव नु कलमाण न थाय तो अपि ड
 पक्ष पण अजा जीव कानो ठ रशे तो ते मे तार न तर
 न परम गुरु नु सु प्रा के करु। ते माटे वा प परम
 गुरु ने तो जीवां ने तारवानी ज मत लव छे। ते ज

॥स्व॥

सतलवसरीरनेसंकटवेगीनेपणसीधकर
वी॥ अनेवलीदेहरखोधरमजेखांतपांततेहे

॥५॥

नीतोतमनेछुटीआपीछे॥ अनेवलीटकोपेशा
नीगरजनहीतोसंकटपणसांतुछे॥ हावेयेहेवा
जीवनेपरउपगारीबोधकरतांअमनेटकोपेशा
नीसंकटपडसेतोतेवेगीशु॥ पणतमारीसाधु
नीआसानहीकरीये॥ तेसामाटेजेअमारेतोअ
माराधणीजेतीजकरतातेहेनीसाथेदृढवीखा
सनोकसारछे॥ तेहरेकप्रकारेसाधुवीताकोई
नाहरदामेपेरकथईनेआमारुचलवीलेसेते
माटेबापतेवातनानीरभेथईनेजीवांतुकल्पां
एकरोएजअमारीसीखछे॥ सायी॥ मेथीअणआ
सेकही॥ तुमसेदरबलहांण॥ तेसेहीतुमनहीप
रसीयोकीपईनपांण॥ १॥ तवतेतुमनरभेथ
का॥ फरोफरकभवसेतज्योकसणीकीकसणसे
पाकहीसकलसखेत॥ २॥ लोकरखीवततुमज
नाकसणतुमेरीरेहेण॥ पकेखेतमनखातनक
एनीजपदनीरवेण॥ ३॥ जेहीकारणतुमहीम
गे॥ छंडसकलसंसार॥ तेहीकारणकीकोहोतु
म॥ कीनकुंननीस्वारा॥ ४॥ तेहीनीरधारनक
रनके॥ परमगुरुजीनुवेत॥ तीनुवचनपथपाल

ही तोपदपरमलहेत य॥ इति श्रावणतियुग्मग॥
 ३॥ समाप्त॥ अथ चतुर्थी॥ ४॥ अनेहावेवलीकोई
 साधुनेवीनाहरीजननेगांमजावुपडेतो॥ बाहार
 एकांतनजगाजोईनेवेसवु॥ पछेतेनगरमेथी
 कोईपुरसवाहरीजनआवीमलेतोतेहेनीसा
 थेबोलीनेज्ञानकरवु॥ पछेतेभक्तजनवस्तीमे
 लेईजायतोजावु॥ पणअस्त्रीवीनातुएकरूपल
 हीयतांहारहीनेज्ञानकरवु॥ पछेतेसमकीने
 पुछवालागेजेतमारापक्षनीसीरेहेणीकरणी
 नेभजनछे॥ तेतेहेनेरेहेणीकरणीनेभजन
 बतावीदेवु॥ तेरेहेणीकरणीतेजेचोरीहेरीने
 अखाधखावुनही॥ अनेमंतरतेजेऊंआद्यसक्र
 तस्वराजकरुणेसकैवलनमामी॥ इतिमाहा
 मंत्रसक्रतसीधांततोसंपूर्णअदकारीपरतेके
 हेवो॥ अनेप्रगठभजनतेनीजकत्तानुजकरा
 ववु॥ हावेसाधुनेजवाआववानीरीतीकहीएछी
 ये॥ जेसाधुनेदसायेजावुतेपणबेवीनाजावुनही
 गाममेजावुतेपणबेवीनाजावुनही॥ अनेपरदे
 शतीघणोकसाधुयेजायतोहीयुजवाय॥ पणसा
 धुनेवीसडगलांयरस्तेअस्त्रीनीसाथेचात्रवुन
 ही॥ अनेतरतजईनेपाषुआववुहोयतोयपण

स्व॥

१०

वेदीनाजावुनही निजायतोपाष्टोमंदीरमेवेस
 वादेवोनही ॥ पणतेकहोपंचनेजालवो ॥ तिपंच
 येनेएकघनोबकसावसोतीहुपंचनुकस्युकरे
 नेबकसेसवलीसामाटेजेआटलादाडातमारी
 मतलबेमाहारीपासेअगत्यामारीनेजाताता
 तारेहुपणजाणतोतोजेमारीसेवाकरवानिम
 लकमेजायले ॥ सावी ॥ मातसुताभगनीभस्रजे
 नीजतनकीहोय ॥ तीनसेबंधनअंतही ॥ जोप
 डिवोलवाय ॥ १ ॥ नहीतरतोकुनकारन ॥ वीयाना
 मसेनेहा ॥ अरजेनहीअनुचीत ॥ वैरागीनकेवे
 ह ॥ २ ॥ त्यागलीयेतनतपतसे ॥ छटकीकुंनसो
 हाग ॥ खानपांनउरवस्तर ॥ ओररहनकीजाग
 ३ ॥ तजेनतुमयेतनेभर ॥ एसबजगकेजोस ॥ त
 तधरचलेनकीउकीनु ॥ नीनकेनहीनदोश ॥ ४
 तोवैरागनकेजेही ॥ उगरअंगअनुप ॥ प्रियादाम
 नहीपरसही ॥ एहीजुगत्यागजनुप ॥ ५ ॥ इतीअ
 चतुर्थअंग ॥ ४ ॥ संपुर्ण ॥ अथपंचमपारंभः ॥ अ
 नेहावेवलीकोईपरगांमेमंदीरहोयजेअमारी
 वसवरतीनुतेमेपणसाधुरेहेताहोयते ॥ तेमने
 पणअस्त्रीनेपेसवादेवीनही ॥ सामाटेजेतेसा
 धुनेनेअस्त्रीयोनेएकांतमलीनिरेहेवुनही ॥ अ

नेवलीकोईप्रजाणेअस्त्रीमंदीरमेवाकोरनुदश
 नकरवाआवेतोदर्शनकरीजायपणबोखुन
 ही।तेसेहेरकीवागामडामेंजेटलीयोतटखट
 वालीअस्त्रीयोआवीचढीतेहरेकप्रकारेकरी
 तें।पेलासाधुअमारातारवाथकाहोयतेहेने।
 लनेदकरीनेपाछाबुडाडीतारखे।तेमाटेसाधुने
 अस्त्रीमंदीरमेपेसवादेवीनहीमुजवीना।तेसा
 माटेजेसाधुनेपुरसअस्त्रीनाकलांणकस्तितो
 अमेजछईये।तोमंदीरमेसानीदोस्तीजावुपडे
 अनेसाधुनेपणअस्त्रीसानीदोस्तीपेसवादेवी
 पडे।अनेवलीकोईअस्त्रीनेअमारीउपासना
 नुनेमहोयतोपोतानाघरमेअमारीमुत्रिकेवा
 चरणपाडकारारवीनेदसंनतेहेनुकरवु।अने
 वलीतेमंदीरमेंअमेकोईसमेआवीयेतो।ताहां
 सुधीअस्त्रीनेमंदीरमेंदरसनकरवानीछुटी
 पछेनही।अनेवलीसाधुकेहेसेयेमतो।अमेमंदी
 रमेनारेहेवाय।तोतमनेकुराजोरावरीरावेथे
 अनेवलीआटलादाडारेहेतातातेसुपारकोमा
 लरवावानेने।पारकीअस्त्रीयोनीदोस्तीजरहेता
 हुता।केतेआजनाकोहोछें।तेमाटेकदाचीकने
 कोईपरगामनामंदीरमेरेहेतेनेअस्त्रीनीसाथे

स्व । बोलवाचालवानोवेहेवारराखेनही ॥ तोतेसा
 धुतेपरगांमनामंदीरमंरेहे ॥ नेनहीतोअमारी
॥ ११ ॥ पासेआवेनेसतसंघकरे ॥ पराअस्त्रीनीसाथेवे
 हेवारबोलवानोताराखवो ॥ अनेवस्त्रिमेंआते
 मागवाजावुतेहीपणबेबीनाजावुनही ॥ अनेते
 मनेपणटकोपेशोहाथमेजालवोनही ॥ अनेको
 ईहरीजनटकोपेशोआपेतीकोईअदकारीसे
 वकहीय ॥ तेहेनीपासेलेवराववो ॥ पछेकशीर
 कमजोईयेतोतेहेनीपासेमगावीलेवी ॥ एक
 रिचलायतीसाधुनेपरगांमनामंदीरमंरेहेव
 अनेनहीतरतोकोईआदमीअमारीनजरमें
 आवशेतेहेनेमुकीशु ॥ अनेवलीजेपरगांमना
 मंदीरनासाधुअमारासतनेमबुतनांवचनना
 मानेनेनापालेतोतेमनेआपडापसथीवेगलासु
 कवा ॥ पछेबुतयालनारासंतानेंतेहेमनीसाथेपां
 णीपीवानोयवेहेवारराखवोनही ॥ अनेकदाची
 कनेतेगांममेआपडामेलापीहरीजनहोयतोते
 हेनेतांहांजवुपडेतोजेय ॥ परापेलाअमारावच
 नथीवीमुखे ॥ तेआणसाधुनेमंदीरजावुनही
 एप्रकारेतेमनीसाथेनवलेशवेहेवारराखवोन
 ही ॥ अनेवलीतेहेमनोमलतीयाहरीजनहोयतो

तेहेनेसमजावनितांहांथीवछोडीने।परमरा
 रुनेसरणेवालवा।अनेनवलेतोतेहीपणव
 हीतवीटंडीजाणवा।अनेतेमनेकळ्यांणीप
 णनथीपडी।तेसामारेजेपेलासाधुवहीतवी
 टंडीथेगयाथे।तेहेवातेमनेपणजाणवा।पछे
 तिवीसुषनीसाथेमेलापनारारववो।अनेतेम
 नेघेरपणजवुनही।एतोउपलोजतमतपालवाना
 वचनजाणवा।तेसतकरीनेमानवा।तेसामा
 रेजेतेनुदृष्टांतकहीयेथीयेजे।एकरवारीहुतो
 तेहेनेघणीकगायोहुती।तेगायोमेथीथोडीक
 गायोनासीतेकोईसुहकारांनीपांजरपोलो
 मेपेशीगैयो।पणतेसुहकारेसरकारथीएहे
 वोबंधजकरेलोहुतो।जेहमारीपांजरपोलोमे
 जिगायपेशीजाय।तेहेनीपणसरकारमेफर
 फरीयादचालेनही।तारेपेलारवारीनुपणचा
 लुनही।तारेपेलीगायोजातीमेहेली।पछेतेस
 हुकारांमेएकसुहकारेतोगायोनेबांधीराषी
 नेघासतीरे।पछेतेगासयाणीनीसबुरीराषी
 ने।बिठीबिठीवागोलाकरे।पछेकोईखेडुनाषे
 तरामेअनाडकरवानाजाय।सामारेजेसोका
 रेबंधेजरखोछे।तेकंमकरीनेजवाय।अनेवी

॥ स्व. ॥

॥ १२ ॥

जो एक सो कारते बहु धना दुहुतो ॥ तेणे तो गायोने
पकवांन करी करीने मुक्का ॥ पण गायोने छुटीयो मे
लीयो ॥ सामाटेजे आहावु पकवांन मुकीने लोकां
नावा लएरंडाते सुकरवाखासे ॥ एभरुसे जांणी
ने छुटीयो तो मुकीयो ॥ पछे ते मे कोईक गाने तो प
कवान स्वाद लागु ॥ ते तो पकवांन खईने वेसीर
ही ॥ अने बीजी गायो तो पकवानने तांहांना हां
पडां मुकीने ॥ लोकाना खेतरना करसण खई
यावे ॥ पण ते सहकार राजा नी मानी तो हुतो ॥ ते
कोईये मोठे चढीने उबको देवाय नही ॥ पण पुठ
लपा छलछांनी बगदीई करे ॥ अने सो कारकाय
जांणे नही ॥ पछे ये लागस खवराव नारानी गा
योने लोक खांणदांण घण्टक आलवाला गा ॥ अ
ने पकवांन वाली गायोने तो पेला सो कारनी सा
थे ओलखांणवाला कोईकोई कखांणदांण आ
ये ॥ ते माटे ते सो कारनी गायोते तांणी तो सीने दी
नकाडे ॥ ते सामाटेजे पकवांन तो खाय नही ॥ अ
ने लोकांन खेतरनो लीला रोपण मुक्का हुलखा
वाय नही ॥ तो पछे ए गायोने सांती त्रपती होयता
हारि पेहेले सो कारे वीचारुजे हु खुदसरकारनी
मांती तो ते माहारी गायोने की मखांणदांण नथी

आपता ॥ पछे एक दाढी वी चार करीने पोतानी की
 रती सांभलवाला गो ॥ अंधार पछे डोन्नीने
 बेजार मेगायो ॥ ताहारे तोपेली अक्की रती सांभ
 लीने ॥ एहेवुके हेवाला गो जेह सरकार नोमांनी
 तोछु ॥ तेमोठे चढीने कोई येके हेवायुनही ॥ एण
 पुगल मारी गायोतीने द्याकरता देखायछे ॥ तेमा
 टे मारी गायोने खानपांन जाऊनथी आवतु ॥ ता
 रपछी तेसोकारे पोतानी गायोने कबज राखवा
 नुकरु ॥ अनेक बजवीना तोपकवांन परमां
 णे माहारी गायोती पछवाडेथी बहुजनी चीकी
 तीथई जाय ॥ तेमाटे एक बजनी रुढीपेला सोका
 रछते चाले तोसारु ॥ हावेते हेनु सीधांत कहीये
 छेजे तेरबारीते कुण ॥ अने गायोते कुण ॥ अने पांज
 रापोलवाला सोकारते कुण ॥ हावेते कहीये छी
 येजे रबारीते कालजांणवो ॥ अने हावे गायोते स
 र्वभेखजांणवो ॥ अने पांजरापोलते आचार्यसंत
 नाअरवाडाजांणवा ॥ अने सोकारतेपेला आचा
 र्यसंतजांणवा ॥ अनेजे आचार्यगोयोने कबजरा
 खीने गासखवराव्योते वैरागजांणवो ॥ अनेते
 वैरागनाअदकारी सुनकादीकनवजोगी सुष
 देवनी आद्यलेईते ॥ इतअजगरगोपीचंद्रभर

॥ स्व ॥ थुसमेतजोणवु ॥ अनेबीजातेकोईवीतरागीहो
 यतोतेहीपणखरा ॥ अनेहावेजेकोईप्राचार्यसे
॥ १३ ॥ तरुपीगायोतेपकवांनकरीनेसुकताहुतातेतो
 ज्ञानजोणवु ॥ तेजज्ञानरुपीपकवांनप्रापनारा
 तेजअमेधीये ॥ पकवांनखानारीअदकारीगा
 योपषवाडेथीनानीपजेकदाचीकने ॥ ताहारे
 लोकोनाखेतारनोलीलारोखैयावे ॥ तेदमचा
 मनेवीषेजाणवो ॥ तेजमाटेअमेजतमतराखी
 नेवैरागरुपीगासनीरानोवीचारकर्योषे ॥ प
 णतेगासरुपीवैरागनेजेअंगीकारकरसेतेज
 पकाथैने ॥ ज्ञानरुपीपकवांनखानाराअदकारी
 यशे ॥ हावेतेज्ञानतेसुजेकहीयेषीयेजेज्ञानतेजे
 आपणानीजसरुपनेत्यावसहीतसजातीकती
 तेजाणवातेजज्ञानसतथे ॥ अनेबीजुएकंतरनु
 सुसकछलभेदनुज्ञानतेमीथ्याजाणवु ॥ सामा
 टेजेत्यावसहीतसतंतरसजातीनथी ॥ अनेआ
 पणतोसकत्तनिसुधईछावानधीये ॥ अनेतेतो
 ईछारहीतथे ॥ तोआपणनेनेतेनेसुलागेथे ॥ तो
 तेनुजाणवुजांणीनेस्वोटीथेरहीये ॥ तेमाटेनीज
 कतसिंअतसजातीनुअवीलोकनकरीयेतेज
 सतज्ञानजोणवु ॥ हावेतेसतज्ञानजाननाराने

सतवृत्तपालनारासंतानीअंतररेहेसोनोज
तमतकहीयेधीये॥जेवलीजेरेहेसोयेजगतना
तारनतरनरुपथैजवाय॥हावेतैरेहेसोतेहंस
ईरसाकामक्रोधलोभनेमोहएखटसाधुनेप
रहरवा॥सीलसंतोषदयाधर्मजमनीमएख
टतेसंगेकरवा॥उंभकपटछलनेछेदरपरपंच
नेजुग॥एखटसाधुनेसखवानहीसरलसभ
वभावपीतनेप्रेमआरजवतानिअभेदपणए
खटनुहेजतोसंतानेसामासामीराषु॥उदार
अकलअजीतअभेसंगदोसरहीतसमुक्ता॥
एषटप्रकारेजेरेहेवायतोसर्वसंतानेरेहेवु॥हा
वेहसवुबोलवुचंचलताआहारनीडानेआल
स॥तेसाधनवालासंतानेएषटकमतीकरवा
पणथोडेथोडेयाय॥अनेहावेस्वांतसीतलता
समाधीरजनेहुठध्यान॥एखटलसतोसंतने
आभुक्षणवतकरीनेराखवा॥हावेएटलाप्रका
रनासतनेंसवृत्तनावचनतेश्रीमहाराजक
णसभारअमेतेमनामुखनाजाणवा॥अनेबली
बीजाकर्मनाहांनाप्रकारनाहोयतेतोयोतेपो
तानीमेलेजसंतानेकरवा॥जेजलगालवानीआ
यलेइने॥हालताजीवजाणीनेनाहणवा॥अनेचा

॥ख॥

॥१८॥

लतासुधीचुरुनबोलवु॥अनेचोरीपणसाम्रासो
मीसंताथीनाकरवी॥एटलाप्रकारताहमाराव
चनपालनाराजेसंततेनीजकतीजेकैवल्यतेहे
नाधाममेवसवालापकजाणवा॥अनेजेमास
वालमीकतुलसीतीआद्यलेईनेवीजाअनेक
अनुभवीयेसंतानुवरणवकरीगयाछे॥तेकर
तातोआसतनेमवृत्तपालनाराघणकअधी
कजाणवा॥तिसामाटेजेतेतोवीसुतापरमाणे
वीसुतासंतानुवरणवकरुछे॥पणआतोनी
जकतीनाधामनाअदकारीसंततेतेमनाक
रताअधीकजजाणवा॥अनेहावेसंसारहीहरी
जनमेसतनेमवृत्तपालवुतेवीधवाअस्त्रीने
पोतानापीतानेसगाभाईवीनाकोईनेअडवु
नही॥अनेजोकदाचीकनेअजाणेअडकीजवा
यतो॥तरतसांतकरीनारखवु॥तारपीछेअन्ध
जललेवु॥अनेसंसारहीहरीजनेतेसतनेमवृत्तपा
लवुहोयतो॥पोतानाभाईदीकरासांमीवीना
उपलेशरीरेपणपरसनकरवो॥अनेवृत्तवीना
छुटाहरीजनहोयतोतेहेनेकलांणकरवुहोय
तातेनेअंतरमेसाचराखवुपणउपरएहेवुबंध
ननही॥अनेसंसारहीपुखनेसतनेमवृत्तपाल

बुहोयतो। पोतानीमादीकरीबांतवीनाप्रडव
 नही। अनेछुटीहोयतेनेअंतरमेसाचुरेहेवुप
 ण। उपरबंधननही। अनेदारुमंसतोउतमसं
 सारीतेनथीकतीतोहरीजनतेकीमकरे। माटे
 तेनाकरव। अनेवलीपेलासंतानेअंतररेहेस
 वतावीतीजेकामक्रोधमोहादीकनीआघलेई
 ने। सीलसंतोशदयाधर्मनेदासातन। तेसंसा
 रीहरीजननेयपलाययेटलुपालवुतोसारुज
 छे। तीथीडेकजनमेकरतानापदनेपामेअने
 साचाजेछेतेअंतरबाऊनेमपालीनेपरमगु
 रुनावचनमातीनेअनेआजनेकरतानेपा
 मेतिजमकोईसारामाणसपकवांतजमताहो
 यते। तेमेथीकोईगरीबजमेतोहोयपणअकु
 णकरतानथी। तेप्रकारेहरीजनपणसारीरेसे
 रेहेतोसारुजछे। एप्रकारेअमेसंखेपेकहछे। पण
 त्तमारेवीचारकरीनेजेटलुअणघटतुहोयतेस
 वैईपालवु। वलीतेकेनीपेरेजेकोईखेडुवेखेत
 रमेकरसणनीदवामुरखमजुरकराहोयतो।
 तेहेमनेकरसणनेखरसखानुतरणेतरणमो
 लखाववुपडे। अनेकोईजाणवाला मजुरकर
 होयतो। तेनेतोयेटलुजकेहेवुपडेजेवापकरस

॥स्व॥

॥१५॥

एनेरारववुनेखडनेउपाडीनांखवु॥एजप्रकारेआ
पडासंतनेहरीजंतनेसारअसारजाएनाएज
एवा॥तेमनेतोएजकेहेवानुजेबापसकत्रीसमंधी
ज्ञानरूपीकरसएरारखवु॥अनेअकर्त्तीसमंधी
जेअज्ञानअधरमवीकाररूपीखडखोदीनांघ
वु॥तेतोतमनेसुहसमऊएछेज॥पछेजांणीजो
ईनेजेकुचालचोलतेहेनेतोकाढीजमुकवो॥पा
छेतेहेनेकोईकालेमंदीरमेनापेसवादेवो॥प
छेतेमेएकचोरीनेहेरीएबेघुनामेतोएकेईना
बकसवोनेजाएतामेजकाढीमुकवो॥अनेबीजा
घुनातोपंचकेहेतोएकबेबकसवा॥अनेवलीए
बेघुनामेएचोरीनोघुनोथोडोहोय॥नेटेलवो
सारोहोयतोपंचनाकहाथीएकघुनोमापीकर
वो॥नेबीजेघुनेकाढीमुकवो॥नेमोटीचोरीहोय
तोयेकजफेरेकाढीमुकवो॥नेहेरीवालातेतोए
केईघुनोनाबकसवो॥तेसामोटजेहेरीमेतो
बाधांयतत्वहेरईजायथे॥हावैतेकीयाकीयांते
कहीयेछीयेजेमनबुधचीतअहंकारगुणघण
नेसुरतनीरतनीआद्यलेईने॥दशईडीपंचभू
तनेपंचमात्रानेअंतरवृत्तीसमेत॥एटलाबाधा
यतत्वहेरायावीनायतेहेरीसंजमनुबालक

थायछे॥तेहेरायावीनाबाधांतत्वतेहेनेवृषिकां
 थीजाय॥तेमाटेतेहेरीनाघुनासेएकेईतत्वसा
 बुतनारहे॥तोपछेवैरागतेकीयेतत्वेट्टकरे॥
 माटेवैरागीनेहेरीनोएकेईबकसवोनहीअ
 नेताहारितमेसाधुलोकयेमकेहेसोजेसंसारमे
 थीचोरीहेरीनाघुनाकरीनेतमाटेसरणेआ
 व्यातोतेघुनानीबकसीसतोतमेनाकोहोछे
 पछेत्तमाटेसरणआव्यानुज्जमतेसुफलमसुए
 वुजोकोहोतोतेमनुसांभलो॥जेबापसंसारमे
 रहीनेघुनाकराहोयतेनेअमारीयासेआवी
 नेकराहोयजोतेबाधायतमनेआजसुधीना
 बकसीसछे॥तेबाधायतमाराघुनाअमाटेमा
 थेआवा॥पणजोआजपछीनवानाकरोतोपा
 छलाबकसीसछे॥अनेआजपछीनवासाधुया
 यतेहेनापाछलाघुनामापी॥पणअमारीयासे
 नाघुनानहीबकसवा॥तेमाटेबापआजपछी
 सतचालजो॥अनेजोसतचालसोतोआभकुने
 वीषेवैरागपदनीमोटीआबकसुलशे॥अनेछे
 वटनीदानमेंअंतेनीजकर्तानुपरमपदयाम
 शे॥एउपरांतजोछांनाघनाअमारुवचनओ
 खांगीनेकरसोती॥पछेनीजकर्तानापदनीआ

॥ स्व ॥

॥ १६ ॥

साराखसोतही ॥ सामाटेबीजात्प्रनेकघुनाक
रीनेगुरुनेसरणेआवेतोतेगुरुमटाडे ॥ पणगुरु
नावचनओलंगनकरीनेघुनेगारथेलाजेचौ
देइलोकमेपछेकुराउगारसे ॥ अनेघुनापगट
थशेतोतेजवखतअमारीपासेथीकाढीमुकी
शु ॥ माटेबापवीसेकरवानातोचौराशीनादेह
घणाकछे ॥ पणमनसादेहतोनीजकरतानेओ
खखवानोतोएकजछे ॥ तेचुकातोअसंखजुगा
नीखेपहाराजांणजे ॥ माटेबापअमारेहाथत
मारेकर्तातेमलवानुतेफरीफरीआवोदावनही
आवे ॥ तेतमेसर्वसंतमानजे ॥ अनेहावेघुनेगा
रहाथसो ॥ अनेसरवेईघुनेगारीयोमेअमारा
वचनवीरोधीतोचारघुनेगारीयोछेबुहमोटी
यो ॥ तेकहीयेछीयेजे ॥ चोरीहंसानेअरुनीनेदं
मएचारघुनातेसर्वथीअधीकछे ॥ अनेबीजा
घुनातोघणाकछेपणएबराबरएकेईनहीहा
वेतेहेनीवीवंचनाकहीयेछीयेजेहंसानीतोसा
देबदलांमीदेवीपडेछे ॥ तेतेमेशोनफोछेतेहंसा
करीये ॥ अनेचोरीतेपणहजारोघणीसाटोसा
ददेवीपडेछे ॥ तेमेशोनफोछे ॥ तेअध्यापारकरीए
अनेहावेदस्वनेअरुनीतेतोकरतानेगुरुनी

बीचेवीक्षेपकरनाशयेतेहेनुतोतमनेमासान
 करीदेखाडुषे। एचारमेपणएकज्जक्रीनोघुनो
 सर्वघुनानोराजाजाणवो॥ तिसामादेजेज्जमेनी
 जकर्तानापरमवीशेशतेजेप्रागटधरीतेज्जव
 नीउपरमाव्याधीये। तेकेटलीकवीभूतीजेइते
 ज्जाव्याधीये॥ तेकेईकेईतेकहीयेधीयेजे। प्रथम
 तोसकर्तिसमंधीज्ञानवीभूती॥ अनेधीतीयेती
 न्यावसहीतकर्तानोअनुभवतीविभूती। अने
 त्रतीयेतीधीरजरूपीविभूती॥ अनेचतुर्थीतोस
 हनसक्तीरूपीवीभूती॥ अनेपंचमीतेसभाजी
 तसक्तीविभूती॥ अनेषष्टमीतेअभयेसक्तीवी
 भूती॥ अनेसप्तमीतोजोगकलासक्तीवीभूती॥ अ
 नेअष्टमीतोआक्रांतसक्तीवीभूती॥ अनेनवमी
 तेसाहामसक्तीरूपीविभूती॥ अनेदशमीतोत
 रवेदवीभूती॥ तेएकादशमीतेप्रभावप्रकाशवी
 भूती॥ अनेद्वादशमीतेवीभक्तसमतिरूपीविभू
 ती॥ अनेत्रयोदशमीतेप्रारब्धरूपविभूती॥ अ
 नेचतुर्दशमीतेनरलेपमाहादवीभूती॥ अनेपंच
 दशमीतेसवेईस्त्रीधांतनरेणकरनधृष्टरूपीवि
 भूती॥ अनेहावेसोलमीतेअरघपादपुजानीर
 जणकरवानुईश्वरीयेरूपीवीभूती॥ हावेसोले

॥ स्व. ॥

॥ १७ ॥

इवीभूतीनुव्याख्यानकरीदेवाडीयेष्टीये प्रथम
सकृतासंमंधीज्ञानवीभूती ॥ अनेहीतीयेतोत्या
वसहीतनीजकरतानोअनुभवकरवातीवी
भूती ॥ तेतोतमनेसर्वनेखुद्योअर्थमालमजघे
अनेहविधीरजवीभूतीतेजेदेशदेशमांफरता
घणाकरवटदशतिनीआद्यलेइनेतठरवटीया
लडाजायछे ॥ पणअमारुधीरीयेपणनथीडग
तु ॥ तेधीरीयेवीभूतीजाणवी ॥ अनेहविचतुर्थी
सहनसकृवीभूतीतेजेबारपंथवावंनघाराने
वीपसंन्यासीनीआद्यलेइने ॥ मनमेदेशराषीने
अमारेसुरवेचढीने ॥ मनमेआवेएवुबोलीगया
तोयपणअमेकोईनीसाथेक्रोधवानथेनेवेर
नथीकरु ॥ तोपछेतेनातेअमारेशरणथेगया
तेसहनसकृवीभूतीजाणजे ॥ अनेपंचमीस
भाजीतसकृतीजेन्यावसहीतसकर्तासंमंधीस
भानेवीषेएकेईगीरअमारुहारवुनथीथ्युते
सभाजीतसकृवीभूतीजाणवी ॥ अनेषष्टमीअ
भेसकरूपीविभूतीतेजे ॥ प्रथमआपडोसकृती
संमंधीदेशपरवरतावतासर्वकोईअमारुवेरी
थेउषतुपणतेहेनीएकेईआंचनोअमनेभेतथी
उपजोतेअभेसकृवीभूतीजाणवी ॥ अनेसप्तमी

जोगकलावीभुतीतेजे **अ**कारप्रावनेससच
करनीआयलेइनेरोमरोमनेरगरगनीगसक
लकुचीतमनेसर्वेइनेग्रंथानेवीषेदेखाडीदीधी
छे **ति**जोगकलायेसरीरनुसाधनकरीनेदेखा
डीछे **अ**नेअहमीअक्रांतसक्तवीभूतीतेजेअ
मारुसुरनेकरडाईपणतेअनेकवीघनआवी
पडेतोहोयअमारुआक्रांतपणजेनेनीरमाल
नेकाहरपणनाप्रावे **जे**कीटीकीटीविघनेसदा
यकालआक्रांतवानजरुदुष्टु **ते**आक्रांतसक्तवी
भुतीजांणवी **अ**नेनवमीसाहांमसक्तवीभूती
तेजेकोईनासीधांतनोआसरोलेइनेनथीबोला
नेवरतताजेसाहांमकेहेतांजेसाहांपीतानीज
हांमिसकर्तासीधांतनरणकरुछे **मा**टेसांहां
वीभूति **अ**नेहावेदशमीनरवेदवीभुतीतेजेवैरा
गजांणवी **ते**वैरागतेअमारेवीषेकीमजांणशे
तेकहीयेछेजेबायनरवेदवैरागतो **अ**मेतीज
कर्तानेतांहांथीआभवाटीनेवीषेउतराषीये
तेदीननोसाथेजलावाषीये **ते**सामाटेजेनर
वेदनालावीयेतोआभवाटीछेदीनेतीजकली
नेवेहेलुजेनेतामलाय **ते**माटेनरवेदतोतेदी
तनीचोरीयातावनेअंधवालासरीखाअमारी

स्व ॥

॥१८

साथे जगत्परे हे छे ॥ ते जां हां जे हे वु प्रागट धरुतां हां
ते हे वो प्रगट करु छे ॥ पण प्रातन ते वी खी तो मे सा
तवर सनी उमर मे वै राग प्रगट करु होतु ॥ पछे
ते दीन थी ते प्राज सुधी लेईने लाखो रूपी यानो
दरब आमारी या से आओ हशे पणट को पेशानी
आछ लेईने प्रमे को डी येई हाथ मे जालीने संचे
करी होय तो देखाडो ॥ प्रने वली प्रने क प्रस्त्री
थीने पण बोध करी करीने सम का वीयो हशे ॥ पण
जे हे ने नी जकरतानी जाणने क त्यां एनी आश
की न डी वी ॥ तो ते हरी जन प्रस्त्रीयो त्याग करी दी
यो छे ॥ पण ते हे नोट को पैसाने मोहने वीषे प्रास
कन थी थै रे हे ता ॥ प्रने जोट को पेशाने प्रस्त्रीनी प्रा
छ लेईने क साप दार्थने वीषे प्रमारुची त प्रास क
थु होय तो प्रमारा दी व प्रनु मवनी चालतो प्र
भाते दीन दीन वीषे सनार हे ॥ माटे बाप दुब प्रस्त्री
नी प्राछ लेईने मे हे लज रुषा आभुक्षणने वस्त्र
समेत जे टला पदार्थ छे ते प्रमारे वीखे ली सथे ला
ना देखसो तो जत मारु क त्यां ए छे ॥ ते साटें मां जे
कोई नावने वीषे प्रापण बेग हईये ते नावने जल
ने वीषे चोटे लु देखीये तो प्रापण पेले पार कम उत
रीये ॥ ते ज प्रकारे प्रमोरुपी यु नावते हे ने वीषे तमे

वेगथकाप्रमनेपदार्थिनेवीखेलपटैलादेखसो
 तो। तमनेपदार्थिमेथीवीलक्षणकरीनेपेलेपा
 रकतीनापदनेकुणपोचाडशे। तेमाटेनीजकती
 नापदनेपांमवानीईछाकरोतोअमेपदार्थिनेवी
 षेनथीवलगेला। अनेतमेईपणदेखशोनहीजे
 एजअमारुअनुभवानंदसुरतीतुवचनहहसां
 नजी। अनेहावेएकादशमीप्रभाप्रकासवीभुती
 तेजेअमेजांहांजांहांउचारणकरीयेछीयेतेगंगाना
 प्रभावसररवीजधाराबांधीयेछीये। अनेतेतेवी
 षेप्रकासतेजेप्रभावनेवीषेत्यावसहीतअर्थ
 भासवांनथतोजायतेप्रकाशजांणवो। एजप्रभा
 वप्र० विभूती॥ अनेहावेद्वादशमीवीभक्तसमर
 तीतेजे। अनेतग्रंथांनेवीषेत्यारात्याराअंगती
 वीभक्तीघणोकप्रकारेकरीदेखाडीछे। अनेसम
 रतीतेजेएकबीजीवीभक्तीमेपुनरुपीवीभक्ती
 आवेनही। एप्रकारेवीभक्तसमरतीवीभूतीजा
 ०। अनेहावेत्रयोदशमीप्रारब्धवीभुतीतेजेअमे
 कोईनीआगलआटलीउमरमध्येहाथनथीआ
 वे। अनेकीगालथईनेकोईनीजाचनानथीकरी
 अनेसेहेजसभावेसरवेईदरबारनुरखरचचा
 लुजायछेतेप्र० वीभूतीजाणवी। अनेहावेचतुर्द

॥ स्व. ॥ शमीनरलेपमाहाद्वीभृती ॥ तिजेअनेकप्रकार
 नावैभवमलेपण ॥ तीजकर्तानेछोडीनेलवमा
 ॥ १५ ॥ त्रेईलेपायवांननाथैजवु ॥ तेनरलेपंवीभृतीजांण
 वी ॥ अनेहावेपंचदशमीवीभृतीतेजेसर्वेसीधां
 तनरणेकरनदृष्टरूपीजांणतौ ॥ तेतीजकरता
 नेदृढकरवानेअनेकसीधांतअवीलोकीनेसर
 वेईउपरांततीजकर्तानेनरणेकरा ॥ तेसीधांत
 दुष्टनरणेवीभृतीजांणवी ॥ अनेहावेसोलमीअ
 र्षपादपुजानीराजणकरवानुईश्वरीयेवीभृती
 तेजेखटदर्शनचारसंपदाअनेद्वादशपंथनीअ
 युलेईनेबावंनदाराजेतेहेनीमधेसर्वदेवताजा
 हेरतमेसंतमारूनीराजणकरोछे ॥ पणनातो
 कोईयेअर्थपुछोअनेनातोकोईअटकावीसका
 तेसामाटेजेनीराजनईश्वर्यथकीकोईयेअट
 कावतुनथी ॥ तेवीभृतीजांणवी ॥ एप्रकारेनीवीभृ
 तीसोलसेहेवतवानेप्रागटधरीनेजगतनेवीष
 बोधकरो ॥ सावी ॥ अबमेरेयेहवचनकु ॥ करीतव
 सकलवीलोक ॥ तोतुमहीतीरभेथका ॥ फरोचतु
 दशलोक ॥ १ ॥ वेरवरगतुमसेकीनु ॥ रेहेनएभव
 माहांय ॥ सदासुखनकीखांणमे ॥ कुलोतनभर
 तांहांय ॥ २ ॥ पीछेतीजपतीसरनमे ॥ वीखरेछेक

सरीर रवेजांहांजीनकुजबी। जावहीबीनतक
 सीरा॥ तवजेतनेतंनधरनके। इकीतदोसस
 बेह। एरुवचनचीतचालता। रहेनएकतबेह॥
 ध॥ एहीपरकाररहीतुम। जोतजहोतनतायुआ
 लोकआरुपरलोकमे॥ तुमकुसकलसरायुप
 जबतुमएहीनरवेदसे। एहीतभयेघुनेगार। पर
 मपुरसकीमीजके। होवेनीऊप्रधीकार। ६। मेरे
 बचनउपरकोहु। वारहीतनमनप्राण। जीनमे
 संसेनाकथु। पावहीपदनीरबाण॥ ७॥ इतीश्री
 पंचमअंग॥ ५॥ संपुण्णिअथपहमुअंगप्रांभः
 नेहावेपणअरुनीनामेकोईनेसाचीबोधलागी
 नासको। अनेपेमभावेपणअमारीउपासतार
 रवीनही॥ तीपछेअल्पज्ञेजीवसाधुनीउपासना
 योकेहेवीराखतीयोहसे॥ माटेजेटलाअल्पज्ञेजी
 वसाधुनेवरधबालकरूपनेसेहेजेसभावेआ
 वितेवीनानीजेटलीअरुनीयोसाधुनेवलगीर
 हीयोहोय॥ तेटलीयोबाधीयोयुवीभीचारणीजां
 णवी। सामाटेजेतेमनेज्ञाननेसाचपणबेहुनथी
 तेवीभीचारणीवीनाकीमवलगीरहे। अनेतेसा
 धुपणगुरुगोवींदनाथीवीतीजेलायकानरदुम
 वीसेईजजाणवा। तेमाटेबापवारंवारखुनसर

॥ स्वा. ॥

॥ २० ॥

रवीनेतमनेहुकहुष्टु। अनेक्रस्यगोपीनुकेहेसो
तोतेतोबेहदेववीभुतीजाणीनेखरुकेरबोटुकं
यकहीयेजनही। अनेवलीतेराजरीतीनीईश्व
र्यवीभुतीनुचीनजोईनेआपणेपणडेहेकाबुतही
सामाटेजेतेतोमाहादंभसहुताअनेआपणतो
साधुछीये। माटेसाधुनेतोअस्त्रीसाथेभासणेईना
करव। तोपछेबीजुतेसुकरवानुरुहे। अनेवलीज
नककस्यवसीएडुरवास। एतोमेबुंल्लजानना
सीधांतीथापनकराछे। पणनीजकेवलसक
तीसीधांतनादर्शाणुता। तेसामाटेजेयेमनु
सीधांततोव्यापकवीभूछे। तिथावरजंगमकीट
पतंगपशुपंखीनीआद्यलेईने। तेमनेवीशेक
रताजोईनेतेमनेवीखेआत्मलसेप्रतीबीबव
तबुंल्लनीरालुनीसेकरा। पछेतेनोतेबुंल्ललस्यपो
तामेपणवीचारकरीनेजोता। जेपसुपंखीनेवी
सेकरताबुंल्लनेकांयआडुनही। तेपछेआपण
मनुषकरतासुआडेछे। अनेवलीसर्वमेमली
नेएकजबुंल्लछेकेनही। तेमएकआपणसाडात्रे
एहाथनोकटकोत्यागीरहीशु। तोतेणेसुथनारु
छे। एहेवुजाणीनेकेटलाकज्ञानीवहीतथईगया
छे। तेजेहेवीसंसारनेवीषेवारंगनावहीतलहे

य॥ ते हे वाजसुसकबुं सलानमनादीसिधुहोय
 तो॥ शिवसुनकादीकनवजोगीनीआयुलेईने
 आखाबुंसांडनाराजछोडीने॥ सानीदोस्तीजो
 गारामथैगयानेकष्टपांमेछे॥ तेहीपणनीरंजन
 सकतपिरसनीदोस्तीकष्टकराजायछे॥ अने
 आपणेतोनीरंजननायकरतापरमपुरसते
 हेनीदोस्तीवैरागधरीनेकष्टकरवीछे॥ तेबाप
 पाछीकीमकाठीये॥ माटेसुर्वीरथैनेरेहेणीक
 रणीराखवी॥ पणजेबाधीरेहेणीकरणीनुमु
 लतेदांमनेअस्त्रीजछे॥ अनेवलीतेबेहनीमाही
 नीजकर्तानेरीऊववाहोयतो॥ अस्त्रीनोघणोक
 त्यागकरवी॥ अनेहावेअस्त्रीनोत्यागघणोकक
 रवीतेसामाटेजेकहीयेछीये॥ तेभाइयोअनेत
 बुंसांडनापदार्थानुमुलतेपुरसप्रकृतीछे॥ तेपुर
 सेप्रकृतीनोत्यागकरीनेमाहासुंतमेंजेनेतप
 करू॥ ताहारेतेहेमनीउपरतीजकर्तारीकीने
 पोतानाअटलधाममेलेईलीधाछे॥ पछेतेनीजक
 त्वाप्रकृतीनोत्यागकरायकी॥ पुरसउपररीऊ
 करीहुती॥ तेरीऊनीजकर्ताहजुराखीरहाछे
 पछेआजेयआभवनेवीषेप्रकृतीनोत्यागकरे
 तेनेजनीजकर्तानीरीऊमले॥ अनेअस्त्रीपण

॥ स्वा ॥

॥ २१ ॥

कोईसाची होयतो ॥ एजरीतेपुरस नोत्याग करे
तोनीजकर्तारीजे ॥ पण एहेवीअस्त्रीयोतोअ
भवमेकहीककहीकसोधोमले ॥ अनेपुरस
तोघणायषे ॥ माटेतमेतोसाधुपुरसजष्टोके
नही ॥ तेजमाटेबापतमारेदामनेअस्त्रीत्याग
करेबडाईषे ॥ अनेहावेआपडाधामनेवीषेअ
स्त्रीयोमध्येएकअचरतसागरबाईनीसभ्येसा
धुनेबोलवानीछुटीषे ॥ तिसामाटेजेतमारासा
धुवामेकोईरेहेणीकरणीवालासाधुहशेतेहे
वाजपणयेमनेसंतरूपजाणव ॥ तिसामाटेजेजे
हेनाअंतरनेवीषे ॥ कामक्रोधलोभनेमोहभेदी
जनथीसकतो ॥ तेकीमजांणीयेजेतमेसंतरज
नथेनेजगतमेथीटकापेशालावीने ॥ जमजेरी
तेअमनेअर्पणकरीद्योछोतेजपकारे ॥ एईप
णसंचीनेआपणनेजजापीदेछे ॥ अनेवलीसंचे
छेतेपणछीयांनीरमतमाकंकरनाजेहेवाज
संचेछे ॥ पणअंतरमेसाचीनथीमानता ॥ तेहेनी
तोएकअमनेजरुवैरछेपणबीजानेनही ॥ अ
नेवलीजोयेमनेवीषेअस्त्रीपणहोयतोजेजेमं
दीरमेअस्त्रीरहीहशे ॥ तोतेतेमंहीरमेसाधुवां
मेसाचाजुगकरीनेखालीकरीनाखुहशे ॥ अने

येमनेतो उलटुआपडुधामवस्ती राखुछे। तेसा
 माटेजेको ईसाधुनोथोडोकवांकहोयतो हकाढी
 मुकवानुकरु। तो येमनेसमजावीनेनाकाढीमु
 कवादे। एप्रकारेयेमनावडेवस्तीजांणवी। अने
 वलीमीहनीवातेतो माहारातीजसरूपनेजाणी
 चौदे लोकतुष्ट करीनेजाणुछे। तो तेहेनेतेबीजो
 मोहसानोउपजे। अनेवलीक्रोधहोयतो येमना
 मोटाअधीकारपुमारोकोईदाढेचढावतांडीग
 छे। अनेजोउपजोफुफवाडाजेटलोयनारखेता
 पासेनामाणसकेदमेकीमरहे। पणतेशीयांम
 णलायकक्रोधतेकेवोजांणवी। तेजमवांकावां
 सनेअज्ञीयेतपावीनेसुधोकरेछे। पणपेलावांस
 नेसुधोकरनारानेतो। अज्ञीनीअंचलागतीन
 थी। एजप्रकारेकामक्रोधलोभमोहथीअचरत
 सागरअलगछे। तेजमाटेतेमनीसाथेसोंसं
 तांनेबोलवानीछुटीछे। वलीसामाटेजेजेमनी
 साथेबोलतास्वुधीउपजेनेकबुधीजाय। ते
 जमाटेतेमनीसाथेबोलवानोतमनेहकंमआ
 पीछे। अनेवलीयेमनेस्वाचारपत्रीकानुसतने
 मवृतजोईयेतेतोयेमनेपुर्वेथीछे। जतेदीननुली
 धुछेतेदीनथीतेआजसुधीरतीपुरेइचुकानथी

॥ स्वा ॥ येवु अडंगवरतीनुनेमतेयेमनेजछे ॥ अनेसंत
 पुरुषथईनेयेवुनेमराखेतेमेतोसुआचरीयेछे
 ॥ २२ ॥ माटेतेतोराखेजपणप्रकृतीनेचोलेराखवुते
 मुसकलछे ॥ तेमाटेयेमनेआगेगांवेकुमेदेदेषी
 नेतमनेयेमनीसाथेबोलवानुहुकमनीआजा
 छे ॥ ईतीअचरतसभारवाइतांसतनेमनुव्याख्यान
 अनेहावेबीजीअन्यस्त्रीयोमेकोईस्त्रीनेप्राण
 गयाजेवीसंकटावीपडेतोमनमेआवेतेजाती
 होयतीयपणतेहेनेअडीनेकेवाबोलीनेतेनीसा
 हायकरवी ॥ तीतेतीदेशनथी ॥ अनेवलीसंसा
 रीजनमेकोई ॥ सतनेमवुतपालेतेतेहेनेपण
 एजप्रकारेकोईजीवनीसायकरेतीदोसनही
 अनेहावेएप्रकारेस्वचारपत्रीकानासतनेमवु
 तजेपालेतेहेनेतीर्थवुतजपतपसाधनकरवु
 नापडे ॥ तेसामाटेजेतीर्थवुतजपतपसाधनते
 पणामोटेपुरसेवचनेकरीनेथापाछे ॥ पणतेहेम
 तीकोयेईबोलवुचालतुनथी ॥ ताहारेमोटापु
 रसांनावचनपालवांएजसतछे ॥ हावेएप्रकारे
 आगलथेगयानावचनपालसीतोअनंतघणो
 लाभछे ॥ तेसामाटेजेराजावीताकोईतरवारमा
 रीनेजीतेतीतेनेकुणईनामआपि ॥ अनेहालमा

संपुर्णः ॥

था उपर राजा होयने को इतर धार मारे तो ते हे
 ने राजा नजरे जो ईने ईना मन्नापे ए प्रकारे अमे
 माथा उपर छीये ने वचन पाला रूपी तरवार मा
 रो तो अमे परम पद रूपी ईना मत मने आपीए
 माटे बाप गुरुनां वचन पाल शो तो बाधु यसाधु
 न माहाय आवी जसे ॥ अने ते तीर्थ वृत्त ना फल
 जे पदने मेलवे ते सद गुरु मलाय की ज मले ॥ ते मा
 टे आंहां वली आपडा साधुना मंडल मे जे को ई
 मोटा होयने ज्ञाने सम ऊणा होय ॥ अने हमारा
 वचन सार धार पाले ॥ एतीन प्रकारे मोटो टा हो
 ते हे ना वचन मे सर्वे साधुने रहे वु ॥ अने गुरु
 समान ते हे मनो अधीकार मानवो ॥ एत अमा
 रु वचन छे ॥ ते सत करीने मान जो ॥ अने वली
 आपडा संतांने पलंग अंगर खां नही ॥ अने ष
 ल कानी छुटी पे हे रे ते हे ने परवो ॥ अने हीर की
 रीयां वस्त्र नाराख वं ॥ अंगीकार ना करवां ॥ अ
 ने पृथ्वी उपर चाहाय ये टलु बछं ए डचो करे ते
 नो अटकावनही ॥ अने वली मोटा साधु जे पागडी
 बांधता होय ते हे ने जरीयां नत लानो क सब हो
 यते ते शखवो ते अमारो हुक मछे ॥ अने को ई सा
 धु हमारे वी मुख करे लोके वा एक लोफरती हो

॥स्वा॥ यतो तेने संघुना राखवो ॥ अने राखो तो तेने वी
 मुखजांणवो ॥ अने वखी हावे ए प्रकारे रेहेणी क
॥२३॥ रणी ये रहीने भजन सुमरण करवुनेने मराष
 वु ॥ ते तो ते मन्त्रमे आद्यबोधमे क ईगया छीये उ
 त रतुचढतु संतहरी जनसमे ते ते हे जो ईने फरजा
 ते भजनने हमार वचन एजत मारी उपासना
 साची छे ॥ पछे बीजा जेटला लोकी क वरत कर
 वानी कां ई अटकावनथी ॥ ते सामाटे जे ए वरत
 ने मन्त्रनादी कां युहुतां नही ॥ एण मोटे यु रुषे पा
 छलथी थापन करा छे ते ते मने सत छे ॥ आपडा
 सीधांतने तो ते मनां जपतपने म वरत कां यना
 लागी ॥ ते सामाटे जे एक मालनो दादरो होय ते
 सात मालनी हवे लीये नायोचे ॥ ते जमडाको
 रजवानी स्वरचीये जगन्नाथना जवाय ॥ अने
 साकभाजी लेवाने पैशे हीरो नामले ॥ माटे जे हे
 जे हे ना सीधांत पा मवाना कर्म होय ॥ ते जकर्म
 ते हे ना सीधांतने पां मांय ॥ तो पछे आपडेने ते
 मना वरतांने सुलागे छे ॥ अने रेहेणी करणीने
 गुरुनां वचन ते तो ते मनाने आपडा एक आवे
 तो होय करवा ॥ सामाटे जे को ई के हे जे जे पेला आ
 गला संपदाने आचार जन जन खरेने रेहे छे

तेमाटेतेनेफरकपाडवासारुआपणकांयघास
 नेंधुलखेनेरेहेवाय॥तेमाटेजेटलाकरमवस
 एतेअरस्त्रीवीनानाआपतीहोय॥तेतीसर्वई
 एकनाएकजकरवापडेतेसामाटेजेआपडाश
 रीरनेवीथे॥एकसुखनेरसनाअनेगुदाईडीए
 चारईडीयोनीक्रीया॥तेकीटपतंगमनुसनी
 आघलेईने॥सर्वईनेसरस्त्रीजकरवीपडेसा
 माटेजेबीजीईडीयोतोनेमेरास्त्रीयेतोहोयचा
 ले॥जेनेत्रेजोईयेनहीनेमुदीनेरास्त्रीयेतोयचा
 ले॥अनेनासायेगंधनालेईयेतोयचाले॥अने
 करणोडाटामारीयेनेबेशीयेतोयरेहेवाय॥अ
 नेतुचायेवस्त्रनपेरीयेतोयरेहेवाय॥अनेच
 रणेपणनचालीयेनेबेशीरहीयेतोहोयरेहे
 वाय॥पणचारईडीयोनांकामजेवीसेरहीत
 रवानपांनलघुसंखानेमलवीसर्जनिकरुपा
 वीनायसदाकालकोईनेयनाचाले॥अनेको
 ईसमाधीवालाजोगीतेमनेतोभोगीबुल्लरु
 धुमेघालोछे॥तीतेमनेखानपांनबंधहोय
 पणआतोछतेभोगीयेंचालतावहीवटवाला
 नेएचारकरीयायोवीनानचाले॥माटेबापजे
 करतचकवेछेतेतीकोईनेकरावीनानचा

स्व०॥

॥२४॥

लेनेबीजासंन्यकर्मछेजेभवतारादीकनीआ
 घलेईनेरजतमसावीकनेपुरसप्रकृतीसुधी
 देवांनेपांमवातांकरमछेतेनेतेकर्मआद्यस
 कृतीस्वराजकरुणोसकेवलनेनापमाय।सा
 माटेजेएसर्वेईलघुकर्मनाफलतेकमीकरता
 रानेपमाडेतेसामाटेजेपुरसप्रकृतीनीआघ
 लेईनेरजतमसावीकनेभवताराखगीतेसर्वे
 ईतीजकरतानासुधसंकल्पथीथयाछे।पणते
 नीजकरतानोसुधसंकल्पतोदेहईडीयोथी
 भीनछे।वलीकोईकेहेसेजेसंकल्पतोमंनईडी
 थीथायछे।पणमनथकीतोयेकलोवीकल्पउ
 छे।पणसंकल्पमनथीनथीउठतो।अनेसं
 कल्पतोएकसुधस्वरूपथकीजथायछे।तेहेती
 गमतीवेदांतीयांनेयनथी।अनेवलीप्रापडा
 सरीरनासाक्षीनेसंकल्पेसुपनसफुरेछे।तेई
 पणमनअंतसकरणवीनाएकलासाक्षीथकी
 जसफुरेछे।सामाटेजेसुपनानाघाटसाक्षीने
 संकल्पेपरीपुणकिरीरहापछी।मनअंतःकरण
 नेददर्शमानथया।पणजेजायगायेरहीनेसाक्षी
 येसुपनरचुछे।तेजायगातोमननेयस्ववेरनथी
 तोबीजीईडीयोसुजांणीसके।एप्रकारेनीजक

रतारैपणमनईडीवीनासुधसरूपनेसंकलमेज
 सर्वेइरचुछे॥तेमाटेनीजकर्तारैमनईडीनाक
 रमवीनापीतानेसुधसंकलमेजवीश्वरचुछे
 पणदेहईडीयोनेकमेनथीरचु॥अनेपेलादेवे
 जेपुरुषप्रकृतीनीआद्यलेइनेनीजकर्तानासं
 कल्पथीथयापीछे॥तेथीपरजाउत्पन्नथईते
 तोमनईडीयोनाकर्मथीउत्पन्नथायछे॥तेमा
 टेतेमनेकर्मकित्तीकहीयेछीये॥पणपुथंमतो
 नीजकर्तानासंकल्पथीथयाहता॥पछेथयापछी
 पोतेकर्मथिया॥तेकीमजाणीयेजेजमआपडा
 सरीरनीसाक्षीसुपनरचेछे॥तेकीयाअंतस
 करणनेईडीयोयेरचेछे॥अनेरचापछीसर्वेइ
 नेकर्मकर्तारैदेखीयेछीये॥जेअश्वनेदोडतादेवी
 येछीये॥अनेहस्तीनेचालतादेखीयेछीये॥अने
 मनसनेबोलताचालतानेहथीयारधरीसज
 तादेखीये॥तेसर्वेइईडीयोयेकर्मकर्तारैदेखीये
 छीये॥एप्रकारेनीजकर्तानासंकल्पथीरचापछीस
 र्वेईडीयोनाकर्मकरवालागा॥माटेतेमनेकर्म
 कर्तारैकहीयेछीये॥पछेतेकर्मकर्तानेपांमवाने
 जगतेपणकर्मतेवाजथापणकराछे॥तेआपडे
 नीजकर्तानेपांमवानेसेअर्थप्रावे॥माटेतेमना

स्वा

॥२५

कर्मनेनेआपडेसुखागिछे। अनेत्यागवैरागतेतो
पुवीश्रुष्टीनीआयतोछे। जेप्रकृतीनोत्यागकरी
नेपुरसमाहासुंनमेतपकरीने। नीजकर्त्तीने
पांमताहवा। तेमाटेत्यागवैरागतेहमणेआश्रुष्टी
वाला नोथापनकरेलोनथी। माटेत्यागवैरागते
अनादीनासीधछेतेकरवो। हावेतेअनादीका
लनोवैरागतेतोनीजकर्त्तीनेपांमवानोछे। अने
आजसुष्टीनाआचारजांनोवैरागथापनकरेला
छे। तेतोप्रकृतीपुरससंजुक्तकर्मिकर्त्तीनेपांम
वानाछे। तेमाटेबापमेघणीकथाणकरीनेनीज
कर्त्तीनेपांमवानोनीजवैरागसोधीकाढीनेतम
नेकहीछे। जेआद्यवैरागतेप्रथंमनीरंजनपुरसे
धारणकरोते। तारपछीबुंलानापुत्रसुनकादी
कतेमनेधारणकरोछे। अनेतारपछीरखवदेव
नापुत्रजेनवजोगीतेमणेधारणकरोहते। परते
मनेतोससभोमकानुज्ञानधारणकरीनेदेहद
ग्धकरीदीधो। परअंतरमेवैरागरवरोअनेजो
वैरागतहोय। तोराजपाटनेअस्त्रीयोनावैभवठ
परअभावकंमउपजे। परतेवैरागगुणानीआ
यलेईनेअवतारादीकपरमेश्वरनेपांमवानोना
होय। माटेतेमनोयआद्यवैरागजाणवो। एप्रकारे

जेजेपदपामवानाअनुकर्मन्यारात्याराछे॥तेयेक
 बीजानेअर्थनाआवेतेमाटेतमनेवीभक्तीकराने
 देखाडी॥अनेहावेएप्रकारेअमारापेमप्रकासीक
 हुकंमनावचनपालशे॥तेजअमारासुडीतसी
 सजाएवा॥अनेएअमाराछेलीसंधुनाहकनाव
 चनछे॥तेसाधुहरीजनसकर्तासमंधीयेपालवा
 नेनपलायतोकंठीटीकोनेपुस्तकअमनेसुपीने
 मनमेआवेतांहांजावा॥अनेजोकंठीटीकोनेपु
 स्तकसाथेलेईजसोतोतेसेकामआवशे॥तेकेहेनी
 पेठेनहीकामआवे॥तेकहीयेथीयेजेकोईराजद
 रवारमेथीकोईहेडबेडीनेसुलीचोरीनेपरदेश
 जातोरहो॥एणहुकमराजानीपासेरहीगयोछे
 तोपेलात्रणयसेअर्थआवशे॥एप्रकारेकंठीटी
 कोनेपुस्तकमाहारावचनपासहुकमवीना॥ते
 हेनेसेअर्थआवशे॥माटेसुपीनेजायतोतेअर्थो
 चोरकेहेवाय॥तहीतरतोआरवोचोरकेहेवाय
 नेवीमुषयवुहोयतोपछेहावितमारेमनमानेते
 करजो॥अनेजोवचनपालीनेदृढरेहेसो॥तोमा
 हारीईश्वरीयेवीभुतीतेतेहेनीजछे॥अनेतेजो
 गवशे॥इतीथीखाचारपत्रीकानोसतनेमवुतवा
 धसंपुर्ण॥एखाचारपत्रीकासीखेसांभलेनेसंभ

आचार

॥ २६ ॥

लावेने पालेते हेने केवल पदनी प्राप्ती थाय। गुरु
 जी सत् श्री परम गुरु क रुणा सागर महराज जी
 सत केवल सत छे ॥ इती श्री आचार पत्री का सं
 पूर्ण ॥ समाप्त ॥ संवत् १९२५ ना सावण सुदी ३
 समाप्तः ॥ ॥ श्री मत् परम गुरु सत केवल प्रसन्न
 अथ प्रचरत सागर ग्रंथ सकत सीधांत सुष्म
 वेदोपनीषध प्रारंभः ॥ प्रथं मन्त्र स्तुती ॥ ॐ प्रथं
 मन्त्र न जल तजत्री ये मा सत पकी न ॥ जपे न्म सरनी
 जजाप कु ॥ लीये परम गुरु ची न ॥ १ ॥ आ ई रे व डे म म
 स न्म सु ख ॥ अ म्म त व दे व चं न ॥ मा ग मा ग सु ख यु की
 यो ॥ जो उ र ही य ची त वं न ॥ २ ॥ उ भ ये क र क रु णा य
 से ॥ जो र की यो ज बी मो य ॥ क यो न्म लो की क ग्रं थ
 कु ॥ व द न ह मा रे सो य ॥ ३ ॥ भु ले ह्म र म स क ल भ
 वा ॥ अ र वी ल आ य न र लो य ॥ नी र गु ण स गु ण उ पा
 स मे ॥ जी न मे क्र ता न को य ॥ ४ ॥ तो न्म भ व भ र भो वं
 न के ॥ क व न उ पा वं न हा र ॥ न्या य स ही त न र णी त
 क हे ॥ सां म्म त स र ज न हा र ॥ ५ ॥ म म्म उ र ए ही म तो
 र थ ॥ सु तो य र म गुरु न्म पा ॥ मा ग मा ग सु ज कु की
 यो ॥ जी न के ए ही ज वा य ॥ ६ ॥ आ य नु ग त न्म ब ल गे
 ल ह्म ॥ जी न की न ही पे हे चां न ॥ सो नी ज पर म क्र ता
 र की ॥ जु ग मे क रो स जां ण ॥ ७ ॥ नी ज य ती के क्र त